ΙΣΤΟΡΙΑΙ ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

ΑΙ ΠΑΛΑΙΑΙ ΠΑΤΡΑΙ

Ἐκστρατεία τῶν Ἐνετῶν κατὰ τῶν Πατρῶν τῷ 1687. Τοῦρκοι καὶ Ἐνετοὶ καταλαμβάνουν ἐπικαίρους θέσεις πρὸ τῆς πόλεως

Τοῦ κ. Π. ΣΤΕΡΓΙΑΝΟΠΟΥΛΟΥ

Οἱ διοικοῦντες τὸν Ἐνετικὸν στρατὸν στρατάρχης Φραγκῖσκος Μοροζίνης, ὁ Σουηδὸς κόμης Καίνιγκσμαρκ καὶ ἄλλοι στρατηγοὶ προητοιμάζοντο τὴν 8 Ἰουλίου 1687 ἐν Κλιμένω τῆς Ζακύνθου διὰ τὴν ἐκστρατείαν κατὰ τῶν Πατρῶν,

Τὸ χρονικὸν τοῦ Ζακυνθίου Μάτεση ἀναφέρει ὅτι «τὴν 8 Ἰουλίου ἦρθε ἕνα καΐκι ἀπὸ τὸν Ἐκλίμενο ὅπου εἶναι ἡ ἀρμάδα καὶ εἶπε πὼς ὁ ἀφέντης ὁ καπετὰν Τζενεράλες (Μοροζίνης) ἐμπαρκάρει τὸ λαὸ καὶ τὰ ἄλογα, μπόνιες καὶ ὅλα τὰ πρεπαραμέντα γιὰ νὰ πάγη στὸν Ἔπακτο — τὴν 11 Ἰουλίου ἡμέραν Δευτέραν ξανοίξαμε ἀπὸ τὸ κάστρο τὴν ἀρμάδα ὅπου πήγαινε στὴν Πάτρα.»

Ἐπὶ τοῦ Ἐνετικοῦ στόλου ἐπέβαινον 8.000 πεζοὶ καὶ 1.400 ἱππεῖς. Μετὰ τῶν Ἐνετῶν συνεστράτευον ὡς ἐθελονταὶ καὶ πολλοὶ Ἑπτανήσιοι, συγκροτήσαντες σώματα ἰδία δαπάνη

Ἀνακληθέντος τοῦ Ἰσμαὴλ πασᾶ διωρίσθη σερασκέρης τῆς Πελοποννήσου ὁ Ἀχμὲτ πασᾶς, ὅστις στρατοπεδεύσας εἰς Πάτρας ἀνήγειρεν ἐπὶ τῆς παραλίας χαρακώματα καὶ πύργους ἰδία νὰ παρεμποδίση ἀπόβασιν τῶν χριστιανῶν εἰς τὴν Ἀχαΐαν.

Οἱ ἀρχηγοὶ τοῦ Ἐνετικοῦ στρατοῦ εἰσελθόντες μετὰ τοῦ στόλου των εἰς τὸν κόλπον τῶν Πατρῶν ἐπορεύθησαν κατ' ἀρχὰς εἰς τὰ μικρὰ Δαρδανέλια (Ρίον καὶ Ἀντίρριον) μὲ τὸν σκοπὸν νὰ ἴδουν ἀπὸ πλησίον ἂν ἦτο δυνατὸν νὰ ἀποβιβάσουν στρατὸν ἐκεῖ. Παρετήρησαν ὅμως ὅτι ὁ ἐχθρὸς εἶχε κατασκευάσει ὀχυρώματα καθ' ὅλον τὸ μῆκος τῆς παραλίας. Ἀπελθόντες δὲ κατὰ τὸ ἑσπέρας εἰς τὸ ἄλλο μέρος τοῦ κόλπου ἀντελήφθησαν ὅτι καὶ ἐκεῖ ἀνέμενεν ὁ ἐχθρὸς τὴν ἐπίθεσιν.

Τὴν πρωΐαν τῆς 12 Ἰουλίου ἀπεβιβάσθησαν τὰ Ἐνετικὰ στρατεύματα εἰς Πάτρας εἰς ἀπόστασιν 2 λευγῶν Γαλλικῶν ἀπὸ τοῦ φρουρίου καὶ ἐν τέταρτον λεύγας ἀπὸ τοῦ τουρκικοῦ χαρακώματος.

Ὁ σερασκέρης διέταξε 300 ἱππεῖς νὰ σπεύσουν ἀμέσως καὶ νὰ προσβάλωσι τοὺς Ἐνετούς. Καταφθάσαντες δὲ ἐκεῖ ἐπέπεσαν κατὰ τῆς δεξιᾶς πτέρυγος τοῦ πεζικοῦ, συγκροτουμένης ἐκ Σκλαβούνων καὶ Βρουνσβικίων, ἀλλὰ μετὰ μικρὰν ἀντίστασιν ἀπεδιώχθησαν ἀφήσαντες ἐπὶ τοῦ πεδίου τῆς μάχης 20 νεκρούς. Ἐκ τῶν Ἐνετῶν δὲ ἐφονεύθησαν δύο καὶ ἐπληγώθησαν ἑπτά.

Τὴν ἑπομένην ἡμέραν 13 Ἰουλίου συγκροτηθέντος πολεμικοῦ συμβουλίου ἀπεφασίσθη ποίαν ὁδὸν ἔπρεπε νὰ ἀκολουθήσωσι γιὰ νὰ προσβάλωσι τὸν ἐχθρὸν καὶ ἀποδιώξωσι τὸν σερασκέρην. Ὁ δὲ Μοροζίνης πληροφορηθεὶς ὅτι εἰς τὰ παράλια τῆς Ναυπάκτου εὑρίσκοντο πολυάριθμα πλοιάρια Ἑπτανησίων μεταφέροντα τροφὰς καὶ ζωοτροφίας διὰ τοὺς Τούρκους τῶν Πατρῶν, διέταξε τὸν Βενέδικτον Σανοῦδον, πλοίαρχον τοῦ Ἀδριατικοῦ, ἵνα, διελθὼν ὑπὸ τὸ πῦρ τῶν φρουρίων Ρίου καὶ Ἀντιρρίου, διακόψη πᾶσαν συγκοινωνίαν μετὰ τῶν ἐν Πάτραις Τούρκων καὶ τιμωρήση τοὺς καπήλους ἐκείνους.

Ὁ Σανοῦδος συνοδευόμενος καὶ ἀπὸ ἓξ κάτεργα (πολεμικὰ ἢ ληστρικὰ μεσαιωνικὰ πλοῖα), ἐκ τῶν ὁποίων ἓν ἦτο τὸ τοῦ Ζακυνθίου ἱππότου Ἀγησιλάου Σιγούρου, κατώρθωσε τὴν νύκτα τῆς 13 Ἰουλίου νὰ διαπεράση ἀβλαβὴς τὸν πορθμὸν ἀφοῦ ἐκανονιοβολήθη λυσσωδῶς ὑπὸ τῶν δύο φρουρίων, καὶ ἀποδιώξας τὰ πλοιάρια ἔμεινε περιπολῶν ἐντὸς τοῦ Κορινθιακοῦ κόλπου.

Τὸ χρονικὸν Μάτεση γράφει «ὅτι ἦρθε μία Ταρτάνα (ἀνεμότρατα, εἰς τὴν Ζάκυνθον) ἀπὸ τὴν ἀρμάδα καὶ εἶπε πὼς ἐμπήκανε 7 κάτεργα στὸν κόρφο τοῦ Ἐπάκτου καὶ 5 γαλιότες (ταχύπλοια σκάφη) καὶ ἐπιάσαν μία λόντρα μὲ 150 Τούρκους ὅπου τοὺς ἐπέρναν στὴν Πάτρα καὶ ἐχύσανε ἔξη ὀκτὼ γαλιότας».

Συγχρόνως καὶ ὁ Ἐνετικὸς στρατὸς ἔφθασε τὴν μεσημβρίαν τῆς 14 Ἰουλίου καὶ παρετάχθη ἀπέναντι τοῦ ἐχθρικοῦ στρατοπέδου. Ὁ σερασκέρης ἦτο ἐστρατοπεδευμένος ἐπὶ καλῆς τοποθεσίας ἔχων ὄπισθεν μὲν τὰς Πάτρας καὶ ἔμπροσθεν μέγα βαλτῶδες μέρος.

Π. Στεργιανόπουλος
(Καθηγητής)

Ὁ ἰατρὸς ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΗΣ εἰδικὸς φυματιολόγος δέχεται καθ' ἑκάστην 4—8 ἐν τῷ ἰατρείῳ του ὁδὸς Ἀθανασίου Διάκου ἀριθ. 30 ὡς καὶ ἐπὶ συνεντεύξει ἀριθ τηλ. 35-58

ΘΕΡΙΝΑ ΔΡΟΜΟΛΟΓΙΑ
Κ. Τ. Ε. ΥΠΕΡΑΣΤΙΚΩΝ ΛΕΩΦΟΡΕΙΑΚΩΝ ΓΡΑΜΜΩΝ
ΠΑΤΡΩΝ-ΑΧΑΪΑΣ-ΛΟΥΣΙΚΩΝ-ΜΑΝΩΛΑΔΟΣ-ΑΝΔΡΑΒΙΔΑΣ
ΜΑΙΖΩΝΟΣ 175 (ΟΠΙΣΘΕΝ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΩΝ), ΤΗΛ. 35—02

ΑΝΑΧΩΡΗΣΕΙΣ ΕΚ ΠΑΤΡΩΝ	ΑΝΑΧΩΡΗΣΕΙΣ
Δι' Ἀνδραβίδα ὧραι 6, 15.30	Ἐξ Ἀνδραβίδας ὧραι 6, 12.30
Διὰ Μανωλάδα 6, 7, 12, 16.30	Μανωλάδος 6,9.30,14.30, 16.30
Διὰ Σαγέϊκα 6, 7, 12, 17, 18	Ἐκ Σαγεΐκων 6,6.30,10, 15,17
Δι' Ἄνω Σουδενέϊκα 12, 17	Ἐξ Ἄνω Σουδενεΐκων 6, 14.30
Διὰ Λουσικὰ 12 καὶ 17.30	Ἐκ Λουσικῶν ὧραι 6, 15
Δι' Ἄραξον ὥρα 17	Ἐξ Ἀράξου ὥρα 6
Διὰ Ριόλον » 17	Ἐκ Ριόλου » 6
Δι' Ἄρλα » 17	Ἐξ Ἄρλας » 6
Διὰ Μεζαράκι » 17	Ἐξ Μαζαρακίου » 6
Διὰ Μετόχι » 17	Ἐξ Μετοχίου » 6
Δι' Ἀχαΐαν — Ἀλισσὸν — Καμίνια 6, 7, 9.30, 11, 12.30, 15. 17. 18, 19.	Ἐξ Ἀχαΐας — Ἀλισσοῦ — Καμινίων 6, 7, 8, 11, 15.15, 17 καὶ 19

Τὰ ἀνωτέρω δρομολόγια ἰσχύουν ἀπὸ 9ης Ἰουλίου
Τὰς Κυριακὰς δὲν ἰσχύουν
ΔΙΑΘΕΤΟΜΕΝ ΛΕΩΦΟΡΕΙΑ ΔΙ' ΕΚΔΡΟΜΑΣ
Τιμαὶ λογικαί. Ἐξυπηρέτησις — ἄνεσις
(ΕΚ ΤΟΥ ΓΡΑΦΕΙΟΥ)

ΝΕΟΝ ΣΙΔΗΡΟΠΩΛΕΙΟΝ - ΧΡΩΜΑΤΟΠΩΛΕΙΟΝ ΚΑΙ
Ἐργοστάσιον Συρματοπλεγμάτων
ΗΛΙΑ ΚΙΟΥΣΗ
ΑΓ. ΑΝΔΡΕΟΥ 112 — ΤΗΛ. 30—30
Ἅπαντα τὰ εἴδη Οἰκοδομῶν. Γεωργικὰ ἐργαλεῖα καὶ πάσης φύσεως σιδηρικά, ἐλαιοχρώματα, χρώματα, βερνίκια κλπ. Συρματοπλέγματα δικτυωτὰ ἐκ σύρματος γαλβανισμένου εὐρωπαϊκοῦ διὰ περιφράξεις, ποταμοὺς σουμιέδες κλπ. Τιμαὶ ἀσυναγώνιστοι

Μικρὰ νέα

Μεγάλη ἀκαταστασία τοῦ καιροῦ τὰς τελευταίας ἡμέρας.

—Ἐνῶ ἠκούοντο μπουμπουνητὰ καὶ ἔπεφταν ψιχάλες βροχῆς, σὲ λίγο ἄρχιζε καὶ πάλιν τὸ λιοπύρι.

—Τὸ περιεργότερον εἶναι ὅτι ἐνῶ εἰς Πάτρας ἦταν ξάστερος ὁ οὐρανός, εἰς γειτονικὰ προάστεια εἶχε βρέξει γιὰ καλά.

—Ἐν πάση περιπτώσει καὶ ἀφοῦ μόλις τώρα ἄρχισε τὸ καλοκαῖρι, ἀποκλείεται νὰ βγῆ γιὰ ἐφέτος τοὐλάχιστον, σωστὴ ἡ παροιμία τοῦ «ἀπὸ Αὔγουστο χειμῶνα».

—Κύριον χαρακτηριστικὸν τῆς ἑβδομάδος ποὺ ἐπέρασεν ἦσαν τὰ κρούσματα τύφου εἰς Ἠλείαν, ἕνα μηνιγγίτιδος ἐδῶ, ἡ ἐμφάνισις ἀκρίδας εἰς Αἰτωλοακαρνανίαν καὶ ἡ ὑποτίμησις, συνεχιζομένη ἀπὸ ἡμερῶν τῶν φρούτων.

—Στὴν Ἀμερικὴ—ποῦ ἀλλοῦ—οἱ οἶκοι μόδας λανσάρουν ἀπὸ τινος ἕνα γυναικεῖο καπέλλο ποὺ χρησιμεύει καὶ γιὰ ραδιόφωνο.

—Μοιάζει μὲ κάσκαν ἐξερευνητοῦ ζούγκλας, ἔχει δύο κεραῖες καὶ ἕνα συμπλήρωμα.—σὰν περικεφαλαία — μὲ εἰδικὸ μηχάνημα ἀνεμιστῆρος!

—Λέγεται ὅτι τὸ ἐξωφρενικὸ αὐτὸ καπέλλο σημειώνει κατανάλωσι.

—Ἕνα τυπογραφικὸ λάθος εἰς ἐπαρχιακὴν ἐφημερίδα ἔκαμε τὸ Πρωτοδικεῖον τῆς πόλεως—ὅπου ἐκδίδεται ἡ ἐφημερὶς—ἐρωτοδικεῖον.

—Τὸ «Π» ἔγινε «Ε».

—Ἕνα ἄλλο τρομερὸ λάθος ἔγινε εἰς ἐφημερίδα τῶν Καλαμῶν.

—Δύο «ἀδελφοὶ λαθέμποροι» ὑπογράφοντες κάποιαν εἰδοποίησιν ἔγιναν «λαθρέμποροι».

—Τέλος εἰς ἄλλην ἐφημερίδα τὰ «θερμὰ συλλυπητήρια εἰς τοὺς οἰκείους» κάποιας μεταστάσης, ἔγιναν «θερμὰ συγχαρητήρια».

—Εἰς τὴν Τουρκίαν ἐσημειώθη ρεκὸρ κατὰ τὴν διάρκειαν ἑνὸς ἐγκλήματος.

—Ἕνας ὑποδηματοποιὸς ἐφόνευσε τὴν φίλην του «κατενεγκῶν» 114 φαλτσετιές.

—Τὴν νύκτα ὡρισμένοι ἐπιβάται πλοίων ποὺ μένουν εἰς τὸν λιμένα μερικὲς ὧρες, θεωροῦν ὑποχρέωσίν των νὰ πάρουν κάτι ὡς ἐνθύμιον ἀπὸ τὴν πόλιν.

—Προτιμοῦν δὲ τὰ ἄνθη τῆς πλατείας Τριῶν Συμμάχων.

—Δὲν μπορεῖ νὰ γίνη τίποτε νὰ σταματήση το κακό;

Ὁ Ἰατρὸς μικροβιολόγος κ. ΗΛΙΑΣ ΑΡΧΟΝΤΗΣ δέχεται εἰς τὸ ἐργαστήριόν του Κανακάρη 127.

Ὁ ἰατρὸς ΓΕΩΡΓ. Ν. ΜΠΙΜΠΗΣ καὶ ἡ ὀδοντίατρος ΜΑΡΙΚΑ ΜΠΙΜΠΗ δέχονται Παντανάσσης 48 τηλ. 22—58

ΙΩΑΝΝΗΣ Μ. ΓΙΑΛΕΛΗΣ Ἰατρὸς Παθολόγος δέχεται ἐν τῷ Ἰατρείῳ του Ρήγα Φεραίου 68. Τηλέφ. 33—92.

Ὁ ἀφροδισιολόγος—δερματολόγος ἰατρὸς ΜΙΜΗΣ Α. ΚΑΤΣΑΜΠΑΣ δέχεται ὁδὸς Φιλοποίμενος 25 τηλ. 28—77.

Διὰ τάς
ΚΥΡΙΑΣ ΚΑΙ ΔΕΣΠΟΙΝΙΔΑΣ
Μία καλὴ συμβουλὴ ἑνὸς εἰδικοῦ ὁδηγεῖ ἀσφαλῶς στὴν ἐπιτυχία.
Κυρίες καὶ δεσποινίδες.
Πρὶν προβῆτε στὴν κοπὴ τῶν μαλλιῶν σας, συμβουλευθῆτε τὸν καλλιτέχνην ΑΝΔΡΕΑΝ. Εἴκοσι χρόνια πείρας εἶναι ἐγγύησις διὰ τὴν ἐπιτυχίαν στὴν ἐκκοπὴν τῶν μαλλιῶν καὶ στὴν δημιουργία μιᾶς περμανὰντ μὲ ὅλα τὰ νέα φάρμακα.
Κομμώσεις
ΑΝΔΡΕΟΥ ΤΣΕΛΛΗ
Ἀγ. Νικολάου 29 Τηλ. 27—49

ΣΑΤΥΡΕΣ

Πειρασμοί

Γιὰ τὸν ἄντρα της τὸ Νάσο... Τὸ χρυσό της νοικοκύρη... Χριστιανὴ ἡ κυρά—Βάσω.., κρέμασε στὸ μοναστῆρι... σκαλιστὸ λιβανιστῆρι..

Βλέπεις, μ' ὅλο τὸ πολὺ τὸ βιός τους... Μαράζι κρύβουν στὴν καρδιά... ποὺ δὲ καρπίσανε παιδιά.. Κι' ἔτσι δυὸ γλαστρούλες, εἶν' οἱ δυὸ τους... Αὐτή' ναι ἡ ἀρμπαρόριζα κι' ὁ Νάσος της ὁ δυόσμος... Ἀλλὰ τί σοῦ εἶναι ὁ κόσμος!..

Ἐπειδὴ στὸ μοναστῆρι... Πῆγε τὴ μιά, τάμα τὸ λιβανιστῆρι... Καὶ τὴν ἄλλη μὲ τὴ σαρακοστή.. νὰ προσκυνήση καὶ ν' ἀνασπαστῆ... Τὴν τρίτη γιὰ νὰ διαβαστῆ... Τὴν τετάρτη στὰ πεθαμένα της σιμιγδαλένιο προσφοράκι... καὶ νὰ φιλήση καὶ τοῦ παπούλη τὸ χεράκι... Ὕστερα νὰ πάη λάδι, λιβάνι καὶ κεράκι... Καὶ τὴ στερνὴ νὰ μυρωθῆ... κι' ἐκείνη ποὺ πῆγε νὰ ξομολογηθῆ... καὶ σὰν ποὺ εἶναι ἁμαρτωλή... καθυστέρησε λιγάκι στοῦ 'γουμένου τὸ κελί...

Ἄρχισε νὰ λέη πῶς τὸ ποιὸν της εἶναι διφορούμενο... καὶ πὼς πάει καὶ ξαναπάει γιὰ νὰ βλέπη τὸν... ἡγούμενο!.. Ὁ Θεὸς φυλάξη... Αὐτὴ πώχει τὸν ἄντρα της μὴ βρέξη καὶ μή... στάξη...

Κι' ὅλοι... λὲς καὶ εἶναι οἱ διαόλοι... τῆς φωνάζουν... τὴν πειράζουν... καὶ πολὺ τήνε κολάζουν... Βάσω, Βάσω, κυρὰ Βάσω... μὴ τὰ βάνεις μὲ τὸ ράσο.., γιατὶ ἂν κάνη καὶ φουσκώση... Οὔτε κι' ἔξω ἀπὸ μᾶς θὰ μπορῆ νὰ σὲ γλυτώση...

Εὐτυχῶς ἡ κακομοῖρα... ποὺ τὴ φώτισε ἡ Παρθένα ἡ Σωτήρα... Καὶ γιὰ τέτοιους πειρασμούς.., Ἔμαθε νὰ λέη ἀπ' ἔξω ὅλους τοὺς ἐξορκισμούς...

Κι' ἐπὶ τέλους τί νὰ κάνη; Γιὰ τὸν ἄντρα της τὸ Νάσο... Τὸ χρυσό της νοικοκύρη... Θέλει καὶ δὲ θέλει ἡ Βάσω... ἂν συμβῆ καὶ κάτι τέτοιο; Δικό της θά 'ναι τὸ ποτῆρι!..

Ρίτα Ν. Σαρδελιάνου

ΔΗΜΟΣ ΠΑΤΡΕΩΝ

Ὁ Δήμαρχος Πατρέων διακηρύττει ὅτι:

Ἐκτίθεται εἰς διαγωνισμὸν μυστικῆς μειοδοτικῆς δημοπρασίαν δι' ἐγγράφων καὶ ἐνσφραγίστων προσφορῶν τὴν 20ὴν τοῦ μηνὸς Ἰουλίου ἐ. ἔ. ἡμέραν Τετάρτην καὶ ὥραν 11—12 εἰς τὸ Γραφεῖον Δ)σεως Τεχνικῶν Ὑπηρεσιῶν τοῦ Δήμου καὶ ἐνώπιον τῆς ἐπὶ τῶν Δημοπρασιῶν ἁρμοδίας Ἐπιτροπῆς, ἡ προμήθεια ἐλαστικῶν μετὰ τῶν ἀεροθαλάμων των διὰ τὰ Δημοτικὰ αὐτοκίνητα.

Προϋπολογισμὸς δαπάνης δραχ. 29.000

Ὁ Δημαρχῶν Πατρέων
Κ. ΦΑΡΜΑΚΙΔΗΣ

ΠΩΛΕΙΤΑΙ οἰκία εἰς κεντρικὴ θέσιν εἰς τὴν κάτω πόλιν καὶ εἰς τιμὴν εὐκαιρίας Πληροφορίαι εἰς τὸ ἀρτοποιεῖον Νικ. Πετροπούλου, Καραϊσκάκη 128.

Ζητήσατε τὰ ἐπιβληθέντα εἰς τὴν ἀγορὰν προϊόντα τῆς ἀνεγνωρισμένης Ἑταιρίας
«ΚΥΚΝΟΣ»
ΑΝΩΝ. ΕΛΛ. ΕΤ. ΚΟΝΣΕΡΒΩΝ ΝΑΥΠΛΙΟΥ
1) Τομάτα πολτὸς εἰς δοχεῖα διαφόρων μεγεθῶν 2) Κονσέρβες λαχανικῶν ὅλων τῶν εἰδῶν. 3) Κομπόστες φρούτων (ἀχλάδι, βερύκοκο, μῆλο, ροδάκινο κλπ.
ΕΝΑΡΞΙΣ ΝΕΑΣ ΠΑΡΑΓΩΓΗΣ 10Η ΙΟΥΛΙΟΥ
ΓΕΝΙΚΟΙ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ:
ΑΔΕΛΦΟΙ ΚΟΛΛΥΡΟΠΟΥΛΟΙ
Ἁγίου Ἀνδρέου 16, Τηλέφ. 23—59
Διαρκὴς παρακαταθήκη καὶ πώλησις εἰς οἱανδήποτε ποσότητα μὲ τιμὰς ἐργοστασίου

ΜΟΥΣΙΚΑ ΤΑΛΕΝΤΑ

ΝΕΑΙ ΠΡΟΟΔΟΙ ΤΗΣ Ν. ΤΖΩΡΤΖΟΠΟΥΛΟΥ

Ἴσως καταπατῶ ξένα χωράφια θέλοντας νὰ μιλήσω γιὰ τὶς νέες μουσικὲς ἐπιτεύξεις τῆς κ. Ν. Τζωρτζοπούλου. Νομίζω πὼς ὄχι. Γιατὶ τὰ λόγια μου δὲν θὰ εἶναι παρὰ ἁπλᾶ, ἡ αἰσθητικὴ ἐντύπωση ποὺ μοῦ δημιούργησε τὸ ξανάκουσμα τῆς φωνῆς της, στὴν ἐπίδειξη τῆς Σχολῆς τοῦ καθηγητῆ της κ. Κιμ. Τριανταφύλλου στὸν «Παρνασσό». Ἴσως ἄλλοι νὰ ποῦν βέβαια, πὼς αὐτὰ τὰ γράφει ὁ γιὸς τῆς πρώτης δασκάλας της γιὰ «ρεκλάμα». Ναί, μὰ ἂν αὐτοὶ οἱ ἴδιοι ποὺ ἐνδιαφέρωνται γιὰ τὴν ἀλήθεια, ἔχουν παρακολουθήσει τὴ μουσικὴ κίνησι ἔστω τῶν Πατρῶν σίγουρα δὲν θὰ μπορέσουν ν' ἀρνηθοῦν τὶς μεγάλες φωνητικὲς ἱκανότητες τῆς κ. Ν. Τζωρτζοπούλου. Λοιπὸν ἤμουν ὁ πόνος ἀπὸ τὸν τόπο στὴν αἴθουσα τοῦ Παρνασσοῦ κι' ὁ μόνος ποὺ παρακολούθησε ἀπὸ τόσο κοντὰ μάλιστα, ὅλες τὶς ἐξελικτικὲς βαθμίδες τῆς ἀνάβασής της. Ἡ πίστη τοῦ ἀξίου καθηγητῆ της τὴν τοποθέτησε δίπλα, στὶς πιὸ τελειωμένες μαθήτριες, (τὴν μαθήτρια τῶν τεσσάρων μηνῶν στὰ χέρια του) γιὰ σύγκριση. Καὶ ἡ κρίση ἦταν ὑπὲρ αὐτῆς. Ὑπέροχο τέμπο, ἄκουσα νὰ λένε. Εὐκαμψία καὶ μουσικότητα σπάνια, χάρη καὶ τεχνικὴ ἀνάλογη. Τραγούδησε Σαφὼ καὶ Τραβιάτα. Τὸ πρῶτο ἴσως νὰ μὴ ταίριαζε λέω στὴ ἰδιοσυγκρασία της. Ἡ ἑρμηνεία ὅμως δόθηκε μὲ πλήρη ἄνεση καὶ νόηση. Ἡ δύσκολη καὶ τεχνικὴ ἄρια τῆς Τραβιάτας ἦταν ἀποκαλυπτικὴ γιὰ τὸ καινούργιο κοινόν. Τὰ χαρίσματα τῆς φωνῆς ποὺ ξέρουμε δείχτηκαν ἐδῶ πλούσια. Τὰ ἐνθουσιασμένα χειροκροτήματα ἦταν ἡ ἐπισφράγιση τῆς ἐπιτυχίας. Δὲν ὑπάρχει καμμιὰ ἀμφιβολία πὼς ἡ κ. Τζωρτζοπούλου, μὲ τέτοια εὐοίωνα σημεῖα, θὰ φτάσει γρήγορα ψηλὲς κορφές. Ὅσοι ἀγαπᾶμε ἀληθινὰ τὴν τέχνη, πρέπει καὶ νὰ τὸ εὐχηθοῦμε.

Γιῶργος Κάρτερ

Δῆμος Πατρέων

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Εἰδοποιοῦνται οἱ δικαιοῦχοι συγγενεῖς τῶν ὑπὲρ Πατρίδος πεσόντων ἀξιωματικῶν καὶ ὁπλιτῶν, τῶν καταγομένων ἐκ τοῦ καθ' ἡμᾶς Δήμου, πίναξ τῶν ὁποίων ἐδημοσιεύθη τὴν 17)6)49 εἰς τὰς ἐγχωρίους ἐφημερίδας καὶ οἵτινες δὲν προσῆλθον τὴν 19)6)49 ἵνα παραλάβωσι τὰ ὑπὸ τοῦ κ. Νομαρχοῦντος ἐπιδοθέντα διπλώματα εὐγνωμοσύνης, ὅπως μεριμνήσωσι διὰ τὴν παραλαβὴν τούτων προσερχόμενοι καθ' ἑκάστην εἰς τὴν Νομαρχίαν.

Ὁ Δημαρχῶν Πατρέων
Κ. ΦΑΡΜΑΚΙΔΗΣ

ΠΕΡΑΣΜΕΝΑ ΚΑΙ ΠΑΡΟΝΤΑ

ΣΤΟ ΣΤΡΑΤΟΠΕΔΟ ΛΥΜΠΕΡΟΠΟΥΛΟΥ

ΥΠΟ ΤΟΥ κ. ΧΡΗΣΤΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΑΤΟΥ

3ον

Ἀπ' τὴ ταράτσα τοῦ στρατοπέδου τοῦ Λυμπεροπούλου μετὰ τὴν ἀπογευματινὴ παράκλησι, ἀπελάμβανα κάθε σοῦρπο, τὴν θαυμασία θέα τῶν Πατρῶν, τοῦ κάμπου, τῶν βουνῶν καὶ τῆς θάλασσας καὶ τῆς λιμνοθάλασσας τοῦ Μεσολογγιοῦ, μὲ τὴν Ὀυξὰ στὸ βάθος καὶ τὰ νησιὰ τῆς Κεφαλλωνιᾶς καὶ τῆς Ἰθάκης. Εἶχα πάρει τὴν ἀπόφασι τοῦ θανάτου ἀπὸ τὴ στιγμὴ ποὺ μὲ κλείσανε στὸ μπουντρούμι τῶν Ἔς—Ἔς οἱ μανιασμένοι Γερμανοὶ καὶ ἡ ψυχή μου ἔμαθε νὰ νικᾶ τὸ φόβο καὶ μποροῦσε νὰ ὑποφέρη τὴ φρικτὴ ὥρα μεταξὺ τοῦ φόβου καὶ τῆς ἀμφιβολίας—ἡ χειρότερη τοῦ θανάτου αὐτὴ τιμωρία—ποὺ δημιουργοῦσε ἡ ἀνησυχία μὴν ἀνοίξη ἡ πόρτα τοῦ στρατοπέδου καὶ μπῆ ὁ Γερμανὸς ἀρχιφύλαξ καὶ φωνάξη κάποιους ἀπὸ μᾶς, γιὰ νὰ ἀντιμετωπίσουν τὸ ἐκτελεστικὸ ἀπόσπασμα πίσω ἀπὸ τοὺς στρατῶνες καὶ γεμίσουν ἔπειτα μὲ τὰ κορμιά μας τοὺς ἀνοιγμένους λάκκους.

Ἤθελα τὸ μάτι μου νὰ χορτάση ἀπ' τὴν ὄμορφη εἰκόνα ποὺ μοῦ ἔδινε τὸ ὑπέροχο Πατρινὸ τοπίο καὶ νὰ φύγω χαρούμενος ἀπ' τὴ ζωή, μ' ἀκλόνητη πάντα τὴν πίστι, πὼς ἡ Ἑλλάδα θἆταν μιὰ μέρα ἐλεύθερη καὶ στοργικὴ στὰ παιδιά της καὶ μεγάλη, ὅπως πάντα, στὴ δόξα. Στὸ τρίτο ᾆσμα τῆς «Νύμφης τῆς Ἀβύδου» ὁ βάρδος τῆς Ἀγγλίας, ποὺ πέθανε σ' ὥρα καλὴ καὶ γεμάτη θρίαμβο στὸ Μεσολόγγ, λόρδος Βύρων γράφει γιὰ τὸ σοῦρπο τῶν τόπων τῆς Πελοποννήσου: «Ὁ ἥλιος ποὺ πέφτει ὡραιότατος στὸ τέρμα τοῦ δρόμου του ἀργά, ἀργά, στὰ βουνὰ τῆς Πελοποννήσου, λάμπει ὄχι ὅπως στὰ βόρεια κλίματα, μὲ ἀμυδρὴ λάμψι. Εἶνε ἡ θερμὴ φλόγα ζωηροῦ φωτός, ποὺ δὲν τὴν σκιάζει κανένα σύννεφο. Αἱ ἀκτῖνες ποὺ ρίχνει στὴ ἤρεμο ἄβυσσο τῆς θάλασσας ποὺ χρυσώνουν τὰ τρέμοντα καὶ γιομᾶτα σπινθῆρες γαλανὰ νερά»

Αὐτὲς τὶς δύσες τὶς χάρηκα στὴν πιὸ κρίσιμη ὥρα τῆς ζωῆς μου. Ἕνα βράδυ ἔλεγα, στὸν ὀδοντοϊατρὸ Δαρλαμῆτσο, τὸν ταγματάρχη Ἀναγνωστάκη καὶ τὸν φιλόλογο Γιανναρᾶ, ποὺ ἦταν κι' αὐτοὶ κλεισμένοι στὸ στρατόπεδο, ἔπειτα ἀπὸ ἕνα ρεμβασμό μου στὸ τοπίο τῶν Πατρῶν, καὶ τῶν Αἰτωλικῶν Ἄλπεων τὴ βουνοσειρά, πόση σχέσι ἔχει ἡ πρωτεύουσα τοῦ Μωρειᾶ μὲ τὴν παληὰ Αἰτωλία. Στὰ χρόνια τῆς δόξας τῆς Καλυδῶνος καὶ τῆς Πλευρῶνος μετεφέρθηκε στὰς Πάτρας ἡ λατρεία τῆς μεγάλης θεᾶς Λαφρίας Ἀρτέμιδος. Καὶ ὅταν ἀργότερα πολύ, ἐρημώθηκε ἡ Καλυδὼν ἀπὸ τὸν Αὔγουστον τῆς Ρώμης καὶ οἱ Καλυδώνιοι, μετὰ τὴν νίκην τοῦ Ἀκτίου, κουβαλήθηκαν στὴ Νικόπολι γιὰ νὰ γίνουν κάτοικοί της, τὸ ἄγαλμα τῆς Λαφρίας δόθηκε στοὺς Πατρινούς, οἱ ὁποῖοι τὸ μετέφεραν στὸ ναὸ τῆς Λαφρίας, ποὺ τὸν εἶχαν μέσα στὴν ἀκρόπολι. Τὸ ἄγαλμα αὐτὸ χρυσελεφάντινο, ἦταν ἔργο τῶν μεγάλων Ναυπακτίων γλυπτῶν Μένεχμου καὶ Σουΐδα.

Τὴν θεὰν Λαφρίαν Ἄρτεμιν οἱ ἀρχαῖοι Πατρινοὶ τιμοῦσαν μὲ μεγάλη γιορτὴ ποὺ ἐκαλεῖτο Λάφρεια, περισσότερο ἀπὸ τὴν Παναχαΐδα Ἀθηνῶν, ἡ ὁποία ἐθεωρεῖτο προστάτις ὅλης τῆς Ἀχαΐας. Ὁ Ἀνακρέων εἶνε κατὰ μεγάλην πιθανότητα ὁ δημιουργὸς τῆς ἀκολούθου ᾠδῆς γιὰ τὴν Λαφρίαν Ἄρτεμιν.

«Γονοῦ μασ' ἐλαφηβόλε
Ξανθὴ παῖ Διὸς ἀγρίων
... Δέσποιν' Ἄρτεμι θηρῶν.

. . . .

... θρασυκαρδίων
Ἀνδρῶν ἐγκαθόρα πόλιν
χαίρουσ' οὐ γὰρ ἀνημέρους
ποιμένεις πολιήτας».

Τὸ πρωῒ τῆς ἄλλης μέρας, ποὺ ἔλεγα στοὺς συμφυλακισμένους μου τοὺς ἀρχαιολογικοὺς δεσμοὺς τῶν Πατρῶν καὶ τῆς Αἰτωλίας, δώδεκα Ναυπάκτιοι μεταξὺ τῶν ὁποίων ὁ πλοίαρχος Γεράσιμος Βουτσινᾶς, ὁ διανομεὺς τοῦ ταχυδρομείου Ναυπάκτου Γεώργιος Κοκκίνης, ὁ φοιτητὴς Ἀλέξανδρος Παπανδρέου καὶ ἕνας ἄλλος ὑποδηματοποιὸς Παπανδρέου, ὁ Πατρινὸς Ἀνδρέας Μαλτσινόπουλος καὶ δέκα ἄλλοι Αἰγιῶτες καὶ Μωραΐτες, ποὺ δὲν ἤξερα τὰ ὀνόματά τους ἦταν ὁ φόρος τοῦ αἵματος τοῦ εἰκοσιτετραώρου στὴ δίψα τῆς Γερμανικῆς κακουργίας.

Οἱ Ναυπάκτιοι, σὰν συμπολῖτες μου, ὅταν ἄκουσαν τὰ ὀνόματά τους καὶ τοὺς πρόσταξαν νὰ πάρουν μαζί καὶ τὰ πράγματά τους, πίστευσαν πὼς θὰ τοὺς μεταφέρουν στὸ στρατόπεδο τοῦ Χαϊδαριοῦ τῶν Ἀθηνῶν καὶ ἀπὸ ἐκεῖ στὴ Γερμανία. Καὶ πέρασαν ὅλοι ἀπὸ μπροστά μου καὶ μοῦ φίλησαν τὸ χέρι καὶ τοὺς ἀπέδωσα μὲ θερμὸ ἀσπασμὸ τὴ συγκινητικὴ αὐτὴ ἐκδήλωσι ποὺ τὴν ἄρχισε ὁ φοιτητὴς Παπανδρέου. Καὶ τοὺς Ναυπακτίους τοὺς μιμήθηκαν καὶ οἱ ἄλλοι... Στὸ πρόσωπο τοῦ Δημάρχου τοῦ Μεσολογγιοῦ ἀποχαιρετοῦσαν τὴν Πατρίδα... Σὲ λίγο ὅλοι ἔπεφταν ἀπὸ τὶς Γερμανικὲς σφαῖρες καὶ μεῖς γονατιστοὶ δεόμαστε γιὰ τὴ ψυχή τους Καὶ ἔφευγαν ὅλοι εἰς Χριστὸν ἑτοιμασμένοι. Γιατὶ κάθε Κυριακὴ στὸ στρατόπεδο καὶ πολλὲς φορὲς καὶ κάθε Πέμπτη ἐγίνετο λειτουργία, μὲ παπᾶ, ποὺ ἔστελλε ἡ Μητρόπολις καὶ ἐπακολουθοῦσε μετάληψις τῶν Ἀχράντων Μυστηρίων. Σ' αὐτὸ τὸ σημεῖο εἶχα προσέξει πόσοι—οἱ περισσότεροι—ἀπὸ τοὺς μελλοθανάτους ἐπίστευαν, ἔστω καὶ τὴν τελευταία ὥρα στὴ Θεία Μεγαλειότητα, ποὺ κυριαρχεῖ τοῦ κόσμου καὶ προστατεύει τὴν ἀνθρώπινη ψυχὴ πέραν τοῦ φθαρτοῦ αὐτοῦ κόσμου, ὅπου τὸ φῶς εἶνε ἄσβεστο καὶ ἡ ζωὴ ἀτελεύτητη. Τὴν ἐποχὴ αὐτὴ ποὺ ἐτυραννούμεθα στὸ Γερμανικὸ στρατόπεδο τοῦ Λυμπεροπούλου, καὶ ἄλλοι ἐστέναζαν σ' ἄλλες φυλακές, στὸ Λίβανο διεξήγετο ἡ μεγαλύτερη πολιτικὴ πάλη. Ὁ τότε πρωθυπουργὸς κ. Γεώργιος Παπανδρέου τὰ κατάφερε ἄριστα. Ἔμπασε τὸ ΕΑΜ στὴ Κυβέρνησι τῆς Ἐθνικῆς Ἑνότητος. Ἀπὸ ἐκεῖ ἀρχίζει ἡ μεγάλη πολιτική του. Διότι χωρὶς αὐτὴ δὲν θὰ γλυτώναμε ἀπὸ τὰ χέρια τοῦ ΕΑΜ. Τὸ ΕΑΜ εἶχε ἐφοδιασθῆ ἀπὸ τοὺς Ἄγγλους μ' ὅπλα καὶ μέσα γιὰ τὸν δῆθεν ἀγῶνα κατὰ τῶν Γερμανῶν καὶ κράτησε τὰ πάντα γιὰ νὰ ἐπικρατήση καὶ πολεμήση, μετὰ τὴν ἀποχώρησι τῶν κατακτητῶν, τὸ Ἑλληνικὸ Κράτος. Ὁ Ἄγγλος πρωθυπουργὸς κ. Τσώρτσιλ εἰς δηλώσεις του τὴν 2 Αὐγούστου 1944 στὴ Βουλὴ τῶν Κοινοτήτων μεταξὺ τῶν ἄλλων εἶπε τότε γιὰ τὸ Ἑλληνικὸν ζήτημα: «Ἡ Κυβέρνησις τοῦ κ. Παπανδρέου ἀντιπροσωπεύει εὐρέως ὅλας τὰς κυρίας δυνάμεις τῆς Ἑλλάδος, καὶ ἡ νέα αὐτὴ προσωπικότης, ἡ ὁποία ἀναδεικνύεται φαίνεται νὰ ὑπενθυμίζη πολλαπλῶς τὸ σθένος καὶ τὴν δυναμικότητα, ἡ ὁποία τόσον ἐξετιμήθη εἰς τὸ πρόσωπον τοῦ μεγάλου Βενιζέλου, τοῦ ὁποίου ὁ υἱὸς συμμετέχει ἐπίσης τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως».

Τὴν ἐποχὴν αὐτή, ποὺ παλαίει στὸ Λίβανο ὁ κ. Γεώργ. Παπανδρέου, καὶ ἄλλοι πολιτικοὶ στὴν Ἀθήνα ἀσφαλίζουν ὅσο μποροῦν τὰ τομάρια τους καὶ φορτώνουν γαλόνια τὴν ἀποστρατεία τους μὲ διατάγματα τῆς κατοχικῆς κυβερνήσεως καὶ ψευτονόμους, οἱ ὁποῖοι ἔμειναν ἀκόμα, ἀπὸ τὴν Αἰτωλοακαρνανίαν ἔφευγε γιὰ τὴν Τουρκία ὁ κ. Ἀθανάσιος Παπαθανάσης, ἄλλοτε ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης καὶ τῶν Οἰκονομικῶν καὶ ἀπ' ἐκεῖ μὲ προσωπικὴ διευκόλυνσι ἀπὸ τὸν Βασιλέα—Κόδρο, Γεώργιο τὸν Β' πῆγε στὴ Μέση Ἀνατολὴ γιὰ νὰ δουλεύση ὅπως λίγοι, γιὰ τὰ Ἑλληνικὰ πράγματα. Ἡ Ἐαμοκρατία στὰ χωριὰ τοῦ Μωριᾶ καὶ τῆς Ρούμελης ἁπλωνόταν ἀπὸ ὥρα σ' ὥρα αἱ συλλήψεις καὶ αἱ δολοφονίαι ἐθνικοφρόνων ἐπολλαπλασιάζοντο, καὶ λίγοι ἄνθρωποι ἔβλεπαν τὴν μεγάλη φορτοῦνα ποὺ θὰ εὕρισκε τὸ Ἑλληνικὸ σκάφος, ἔπειτα ἀπὸ τὴν ἀποχώρησι τῶν Γερμανῶν ἀπὸ τὴ πολυστέναχτη χώρα μας. Αὐτοὶ οἱ ἄνθρωποι δὲν θὰ λησμονηθοῦν ποτέ. Πρῶτος εἶνε ὁ Γεώργιος ὁ Β'., ὁ δεύτερος εἶνε ὁ πρωθυπουργὸς κ. Γεώργ. Παπανδρέου, πρὸς τὸν ὁποῖον ὁ Βασιλεὺς Γεώργιος ἀπηύθυνε τὴν 22 Μαΐου 1944 τὴν ἀκόλουθο ἐπιστολή. «Φίλε Κύριε Πρωθυπουργέ. Ἐπὶ τῇ αἰσίᾳ λήξει τῶν ἐργασιῶν τῆς πολιτικῆς συνδιασκέψεως τοῦ Λιβάνου ἧς ἐμπνευσμένος ὑπὸ ἁγνοῦ πατριωτικοῦ αἰσθήματος καὶ γνώμονα ἔχων ἐθνικὸν καὶ μόνον συμφέρον, τόσον ἐπιτυχῶς προηδρεύσατε, ἐπιθυμῶ νὰ ἐκφράσω ὑμῖν τὰ συγχαρητήρια καὶ τὴν πλήρη εὐαρέσκειάν Μου. Ἡ ὁμόφωνος ἀποδοχὴ πάντων τῶν κεφαλαίων τοῦ παρ' ὑμῶν χαραχθέντος ἐθνικοῦ προγράμματος ἀποτελεῖ ἐχέγγυον ὅτι ἡ Κυβέρνησις Ἐθνικῆς Ἑνώσεως θὰ δυνηθῆ ἀπερίσπαστος νὰ συνεχίση καὶ ἐντείνη τὸ κύριον ἔργον της, τὴν ἐξακολούθησιν δηλονότι, παρὰ τὸ πλευρὸν τῶν Μεγάλων Συμμάχων μας, τοῦ ἀγῶνος κατὰ τοῦ ἐχθροῦ, διὰ τὴν ἀπελευθέρωσιν τῆς ἀγαπητῆς Πατρίδος, τὴν πλήρη ἀποκατάστασιν αὐτῆς καὶ τὴν κατοχύρωσιν, εἶτα τῶν ἐθνικῶν μας δικαίων. Ἂς εὐχηθῶμεν ὅτι ἡ ἐπελθοῦσα συμφωνία σημειοῖ οὐ μόνον ἓν τέρμα, ἀλλὰ καὶ μίαν ἀφετηρίαν. Μετ' ἐξαιρέτου ἐκτιμήσεως καὶ φιλικῶν αἰσθημάτων ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β'

ΧΡΗΣΤΟΣ ΕΥΑΓΓΕΛΑΤΟΣ

(Συνέχεια εἰς τὸ προσεχές)

Σταυρόλεξον ἀρ. 405

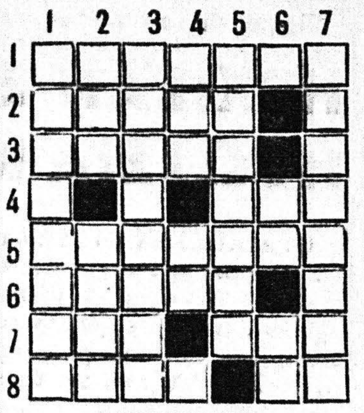

ΟΡΙΖΟΝΤΙΩΣ

1) Γάλλος Καρδινάλιος, 2) Αὐθάδης (θηλ). 3) Νομοθέτης τῶν Ἀθηναίων(ἀντιστρόφως) 4) Εἶναι (Λατινικά, 5) Δὲν ἔχουν σῶμα, 6) Ὁδηγοί, 7) Ἅπασα (ἀντιστρόφως)—Ἀριθμητικὸν(δημ) 8) Τροφὴ ζώων (ὑποθετικόν).

ΚΑΘΕΤΩΣ

1) Ἐξαίρετος ἐκκλησιαστικὸς ρήτωρ ἐκ Κεφαλληνίας, 2) Ἄψητα (αἰτ). — Προϊὸν οἰκοσίτου ζώου, 3) Ὄρος εἰς τὴν κορυφὴν τοῦ ὁποίου ἔγινε ὁ περιφημότερος καὶ ἐνδοξότερος χορὸς τῆς ἱστορίας, 4) Χρονικὸς σύνδεσμος (ἀντ.)—Ἀντίστροφον 75. 5) Καὶ ἄλλος Γάλλος καρδινάλιος, 6) Ἀντίστροφη ἀντωνυμία ἀναφ.—55, 7) Εὔγευστοι, εὐχάριστοι (θηλ.

Θεμ. Ι. Δημητρίου

ΤΟ ΦΛΕΓΟΝ ΖΗΤΗΜΑ

ΑΦΑΝΤΑΣΤΩΣ ΤΡΑΓΙΚΗ Η ΣΤΑΦΙΔΙΚΗ ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ

ΚΑΙ ΦΡΙΚΩΔΩΣ ΑΠΕΛΠΙΣΤΙΚΗ Η ΘΕΣΙΣ ΤΩΝ ΣΤΑΦΙΔΟΠΑΡΑΓΩΓΩΝ ΑΠΟ ΤΟΥ ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ

Ὅσα δὲν γνωρίζουν καὶ πρέπει νὰ μάθουν ὅλοι οἱ σταφιδοπαραγωγοί. Ἐσωτερικὴ τομὴ τοῦ σταφιδικοῦ. Ἕνα μέτρον ποὺ ἠμπορεῖ νὰ βελτιώση σχετικῶς τὸ ἀδιέξοδον τῆς τρομερᾶς κρίσεως

4

Η ΔΙΠΛΗ ΔΟΥΛΕΙΑ ΤΗΣ ΣΤΑΦΙΔΟΣ

Ἐπειγόμενοι νὰ ἀναπτύξωμεν ὅλα τὰ μέτρα, κατ' ἀρχήν, ποὺ πρέπει νὰ ληφθοῦν ἀπὸ τοῦ προσεχοῦς Αὐγούστου 1949 προχωροῦμεν εἰς τὴν διατύπωσιν τῶν ἀπόψεών μας ἄνευ πολλῶν χρησίμων λεπτομερειῶν.

Η ΠΡΩΤΗ ΔΟΥΛΕΙΑ

Εἶναι γεγονὸς ὅτι αἱ σταφίδες Μεσσηνίας (ἐκτὸς τῆς Τριφυλλίας καὶ τῆς ὀρεινῆς Πυλίας) εἶναι ποιότητες κατώτεραι, ἀκατάλληλοι δι' ἐξαγωγήν. Ταύτας δὲν ζητεῖ, δὲν τὶς θέλει τὸ ἐξωτερικόν. Αἱ σταφίδες αὗται εἶχον κατανάλωσιν εἰς τὴν Γαλλίαν, τὴν Γερμανίαν, Πωλωνίαν. Αἱ χῶραι, ὅμως αὗται καὶ σήμερον καὶ ἐπὶ μακρὰ ἔτη δὲν θὰ εἶναι, ὡς γνωστὸν εἰς θέσιν τὰ προμηθευθοῦν σταφίδα καὶ ἂν προμηθευθοῦν θὰ προμηθευθοῦν ἐλάχιστα ποσὰ ἔναντι τῶν μικρῶν ποσῶν ποὺ εἰσήγαγον προπολεμικῶς ἀκόμη

OUT OF KALAMATA

Ἡ Ἀγγλία, ποὺ ἀπέμεινεν, δυστυχῶς, ὁ μοναδικὸς καταναλωτὴς τῆς σταφίδος μας, ὅταν ζητῆ προσφορὰς δι' ἀγοράς, ἔχει βασικῶς, θέσει τὸν ἀνώτερω ὅρον δι' ἐπαρχιακὰς ποιότητας (προβίνσιαλ, ὅπως τὰς ὀνομάζει) καὶ ἐννοεῖ κυρίως τὴν ποιότητα Πύργου καὶ ὀρεινῆς Πυλίας. Ἀποκλείει δὲ ἀπολύτως τὴν ποιότητα Μεσσηνίας — ἐκτός, ὡς εἴπομεν, Τριφυλλίας καὶ ὀρεινῆς Πυλίας. Μέχρι σήμερον διὰ τῶν σταφιδοκτόνων μέτρων ποὺ ἠκολουθήθησαν, τί συνέβαινε; Ἁπλούστατα συνέβαινε τὸ ἑξῆς: Διὰ τῆς μεθόδου τῶν δελτίων παρακρατήματος ἀπὸ τοῦ 1896 καὶ μετέπειτα τῶν δελτίων καὶ τῶν εἰσφορῶν καὶ ἐν τέλει μὲ τὰς βαρυτάτας χρηματικὰς εἰσφορὰς κατὰ τὴν ἐξαγωγήν, διὰ τῶν κρυφίων καὶ κεκαλυμμένων καὶ πονηρῶν τούτων μέσων, οἱ σταφιδοπαραγωγοὶ τῶν ἐξαγωγίμων ποιοτήτων ἐπλήρωναν τὰς κατωτέρας, τὰς μὴ ἐξαγωγίμους ποιότητας τῆς Μεσσηνίας, τὴν σταφιδόλασπη (ὅπως τὰς χαρακτηρίζει ἡ Ἕνωσις Συν)σμῶν Πατρῶν). Δηλαδή, κατὰ τὴν ἐπίσημον ἔκθεσιν τῆς ΕΠΕΣ (διὰ τοῦ συμπλέγματος τούτου ἐφεξῆς θὰ ἀναφέρωμεν τὴν Μεγάλην Εἰδικὴν Προπαρασκευαστικὴν Ἐπιτροπὴν τοῦ Σταφιδικοῦ τοῦ 1936), ὁ Ἐγγλέζος ἐπλήρωσε καθαράς, καθαρωτάτας διὰ τοὺς παραγωγοὺς τῶν ἐξαγωγίμων ποιοτήτων τὰ ἑξῆς τιμάς: Κατὰ τὸ ἔτος 1925 δρχ. 4230—4530, κατὰ τὸ ἔτος 1932 δρχ. 6550—7050 καὶ κατὰ τὸ 1935 δραχ. 5070—5470 Ἐπαναλαμβάνομεν καθαράς, καθαρωτάτας τὸ χιλιόλιτρον διὰ τοὺς παραγωγοὺς τῶν ἐξαγωγίμων ποιοτήτων. Ἀλλὰ οὗτοι ἐλάμβανον ΜΟΝΟΝ τῷ 1925 δρχ. 2450, τῷ 1932 δραχ. 3500 (ἀνώτερον ὅριον τιμῆς ἐξαγορᾶς πλεονασμάτων) καὶ τῷ 1935 δραχ. 3100 κατὰ χιλιόλιτρον. Τὴν διαφορὰν κατὰ σειρὰν δραχμῶν 1930—3300 καὶ 2170 κατὰ χιλιόλιτρον διὰ διὰ τοῦ ΑΣΟ, δολιοφθορέως τῆς σταφίδος, οἱ σταφιδοπαραγωγοὶ τῶν ἐξαγωγίμων τὴν ἐπλήρωναν καὶ θὰ τὴν πληρώνουν, κατὰ διαφόρους ἀναλογίας, εἰς τοὺς παραγωγοὺς τῶν μὴ ἐξαγωγίμων ποιοτήτων. Μάλιστα θὰ πληρώνουν ΠΑΝΤΟΤΕ εἰς ἐκείνους οἱ ὁποῖοι εἶναι κυρίως καὶ οἱ δημιουργοὶ τῶν πλεονασμάτων. Θὰ τὴν πληρώνουν, ἐπαναλαμβάνομεν καὶ τονίζομεν ἂν δὲν ἀντιδράσουν ὁμαδικῶς διὰ συντόμων καὶ ἐντόνων ἀποφάσεών των, τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ὁποίων πρέπει νὰ ἀξιώσουν πεισμόνως καὶ ἀνυποχωρήτως.

ΣΤΑΦΙΔΙΚΗ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ;!!

Ὅλην αὐτὴν τὴν ἀθλιότητα τῆς σταφιδικῆς κινήσεως τὴν ὠνόμαζον οἱ διάφοροι Μανδαρῖνοι τῆς σταφιδοπαραγωγῆς...«Σταφιδικὴν Ἀλληλεγγύην!!»

Αὐτή, εἶναι ἐν συντόμῳ, ἡ μία δουλεία ὑπὸ τὴν ὁποίαν ἐκρατοῦντο καὶ ΘΑ ΚΡΑΤΟΥΝΤΑΙ; (ἀσφαλέστατα ἐὰν δὲν ἀντιδράσουν) οἱ σταφιδοπαραγωγοὶ τῶν ἐξαγωγίμων ποιοτήτων. Οἱ διάφοροι ἐπιτελεῖς καὶ ἁρμόδιοι δὲν εἶχαν τὸ θάρρος νὰ ἀντιμετωπίσουν τὸ σταφιδικὸν ὑπὸ τὴν πραγματικήν του ὄψιν. Ὄχι διότι δὲν τὸ ἐγνώριζαν, ἀλλὰ διότι ἐφοβοῦντο ΝΑ ΜΗ ΧΑΣΟΥΝ τὰς ψήφους τῶν σταφιδοπαραγωγῶν τῶν ἀνωτέρων ποιοτήτων. Ἰδοὺ ὅτι σήμερον ΧΑΝΟΥΝ ΟΛΟΚΛΗΡΟΝ ΤΗΝ ΣΤΑΦΙΔΟΠΑΡΑΓΩΓΗΝ μὲ τὸ ἀδιέξοδον εἰς τὸ ὁποῖον, μοιραίως τὴν ἔφθασαν. Ὅτι οὕτως ὡς ἐκθέτομεν, ἔχει ἡ σταφιδικὴ ὑπόθεσις προσκαλοῦμεν πάντα σταφιδολόγον νὰ ἐξέλθη εἰς τὴν δημοσιογραφίαν νὰ μᾶς ἀντικρούση.

ΔΙΑΡΡΗΞΙΣ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗΣ!!

Φρονοῦντες μετ' ἀπολύτου πεποιθήσεως ὅτι ἐκφράζομεν τὴν θέλησιν καὶ ἀπόφασιν ὅλων ἀδιακρίτως τῶν σταφιδοπαραγωγῶν τῶν ἐξαγωγίμων ποιοτήτων, κηρύσσομεν πρῶτοι, διὰ τῆς τιμίας ταύτης ἐφημερίδος, τοῦ «Ἐθνικοῦ Κήρυκος» Πατρῶν, τὴν διάρρηξιν τῆς .. Σταφιδικῆς Ἀλληλεγγύης καὶ κάμνομεν γνωστὸν εἰς τοὺς σταφιδοπαραγωγοὺς τῶν μὴ ἐξαγωγίμων ποιοτήτων, ὡς ἄνω, ὅτι δὲν μᾶς εἶναι δυνατόν, πλέον νὰ βαστάσωμεν εἰς τοὺς ἀδυνάτους ὤμους τοῦ ἐξηντλημένου σώματός μας καὶ τὸ βάρος τῆς ἀγορᾶς τῶν σταφίδων των, ὡς ἐξετέθη. Ἂς ζητήσουν τὴν ἐξαγωγὴν των ὅπου βλέπουν ὅτι τοῦτο εἶναι δυνατόν. Ἂς τὰς πωλοῦν εἰς τὴν Βιομηχανίαν ἢ εἰς ὅπου εὑρίσκουν καλλιτέραν τιμήν, ἐφ' ὅσον δίδεται διὰ τῶν προτεινομένων μέτρων πλήρης ἡ ἐπιθυμητὴ ἐλευθερία εἰς τὸ εἶδος. Ἂς ἀφήσωμεν τὴν ἐκρίζωσιν καὶ τὴν ἀντικατάστασιν τῆς σταφίδος δι' ἄλλων καλλιεργειῶν, βοηθεία τοῦ ὑπευθύνου Κράτους. Ἂς μιμηθοῦν τοὺς Κορινθίους οἱ ὁποῖοι, χωρὶς καμμίαν ἀποζημίωσιν ἢ βοήθειαν ἐξερρίζωσαν τὶς σταφίδες των καὶ τὶς ἀντικατέστησαν μὲ ὀπωροφόρα δένδρα, κατὰ 40ο)ο. Ἐδῶ ποὺ ἔφτασαν τὰ πράγματα ἄλλη λύσις δὲν ὑπάρχει ἀπὸ αὐτήν: Ἢ οἱ σταφιδοπαραγωγοὶ τῶν ἐξαγωγίμων ποιοτήτων θὰ ἐκριζώσουν τὴν σταφίδα των διότι δὲν συμφέρει εἰς αὐτοὺς ἡ καλλιέργεια ἢ οἱ σταφιδοπαραγωγοὶ τῶν μὴ ἐξαγωγίμων, οἱ πρῶτοι ἀπαλλασσόμενοι ἐφ' ἑξῆς τοῦ βάρους τῶν πλεονασμάτων τῶν δευτέρων, θὰ παλαίσουν μὲ τὰς χαμηλὰς τιμὰς τοῦ διεθνοῦς συναγωνισμοῦ καὶ πιστεύομεν νὰ ἐξέλθουν νικηταί. Οἱ δεύτεροι εἶναι ὑποχρεωμένοι νὰ ὀφείλουν πολλὴν εὐγνωμοσύνην εἰς τοὺς πρώτους διὰ τὴν ἀπὸ τοῦ 1936, ὡς ἀνεπτύχθη ὑποστήριξιν των ἐπὶ κινδύνῳ σήμερον καὶ αὐτῆς τῆς ὑπάρξεώς των!!, ὡς καλῶς ἐννοεῖται.

ΒΑΡΘΟΛΟΜΑΙΟΣ)5

Εἰς τὸ ἑπόμενον: Ἡ δευτέρα δουλεία.